

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ว่าด้วยเครื่องหมายราชการของมหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2539

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14(2) และมาตรา 51 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม พ.ศ. 2537 สภามหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ว่าด้วยเครื่องหมายราชการ
ของมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2539"

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

"เครื่องหมาย" หมายความว่า เครื่องหมายราชการของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ข้อ 4 เครื่องหมายราชการของมหาวิทยาลัย เรียกว่า "ตราจناกร" มีองค์ประกอบเป็นรูป¹
ใบเสมา ทรงกลางมีรูปสัญลักษณ์ขององค์พระธาตุคุนძุน ประดิษฐานอยู่เหนือสุริรัตน์ ด้านล่างเป็นลายจดอีสาน
มีคำว่าเป็นภาษาบาลีว่า "พุทุ่น ปณุพีติ ชีเว" หมายถึง ผู้มีปัญญาเพิ่งเป็นอยู่เพื่อมาชั่น ดังปรากฏตาม
ภาพแนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ 5 บุคคลใดมีความประสงค์จะใช้เครื่องหมายตามข้อ 4 เพื่อการใดการหนึ่งต้องได้รับอนุญาต
จากมหาวิทยาลัย

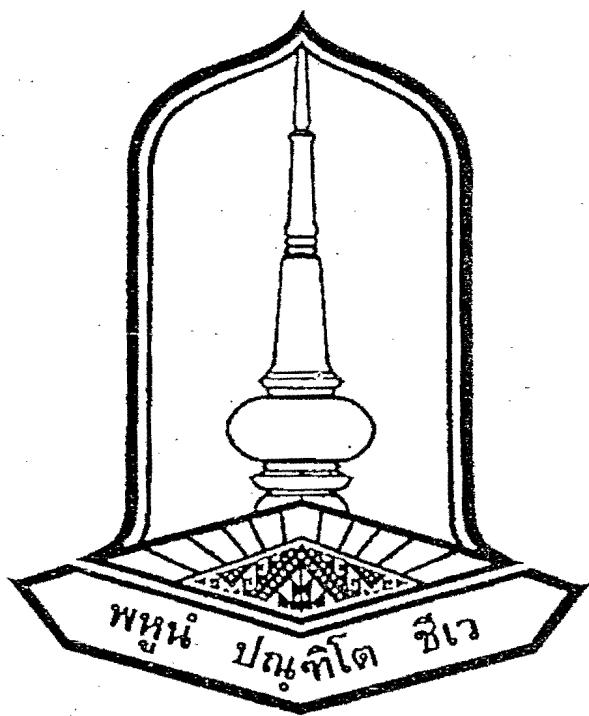
ข้อ 6 การตีความความข้อบังคับนี้ หรือการดำเนินการอื่นใดที่ไม่ระบุไว้ในข้อบังคับนี้ให้เป็น²
อำนาจของอธิการบดี

ข้อ 7 ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. 2539

(นายมีชัย ฤทธิพันธุ์)
นายกสภามหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เครื่องหมายของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เป็นรูปซึ่งเรียกว่า "โรมนาคร" มีองค์ประกอบเป็นรูปใบเสมา ทรงกลางมีรูปสัญลักษณ์ขององค์พระธาตุนาคูนประดิษฐานอยู่เหนือธุริยรังสี ด้านล่างเป็นลายขิดอีสาน มีคำขวัญเป็นภาษาบาลีว่า "พะยอม ปะตุชิโต ชี瓦" หมายถึง ผู้มีปัญญาพึงเป็นอยู่เพื่อ民生